

FOTO: AP

”Så enkelt lurades världspressen!”

Ungefär så gick det till när den så kallade monstergrisen från Alabama, USA, kablades ut över världen en lördag i slutet av maj. Extra krydda var att odjuret fällts av en elvaåring.

I Sverige skrev bland annat Aftonbladet om grisen och folk trodde inte sina ögon. Den var stor som en rejäl tjur och skytten som stack upp huvudet bakom grisen var väldigt liten i jämförelse.

Men det var saker som inte stämde.

Erfarna jägare skrev in till jakt-sajter att vilda grisar aldrig blir så stora. De hittar inte tillräckligt med mat. Och var inte klädseln konstig på jaktlaget. Kortbyxor och T-shirtar. Knappast en lämplig utrustning för storviltjakt.

Avslöjad

En mediegranskare i New York, Rhonda Roland Shearer, tyckte att bilden på monstergrisen såg skum ut. Hon tog hjälp av en doktor i matematik och fysik, Richard Brandt, och bad honom räkna på storleken på grisen och pojken. Han tog med i beräkningen att pojken lutar sig framåt.

Två mått var kända. Pojkens längd, 1,55 meter, och grisens längd som uppgivits till 2,87 meter.

Resultatet: om grisens längd var korrekt angiven så var storviltjägaren, elvaårige Jamison Stone, inte mer än en meter hög.

Rhonda Roland Shearers slutsats är att bilden som publicerats över hela världen är manipulerad. Antingen har den tagits med pojken stående långt bakom grisen och lätt framåtlutad för att ge illusionen om att han lutar sig över bytet. Eller så har datorprogrammet photoshop hjälpt till att förminska pojken.

I hägn

Jakten skedde inte direkt i det vilda. Den skedde i en inhägnad så kallad jaktpark där djuren får proteinrikt foder för att växa sig stora.

Pappa Mike Stone åkte dit

Monstergrisen var en bluff! Jaktjournalen kan nu avslöja sanningen för de svenska läsarna runt bluffen där den elvaårige Jamison Stone påstås ha skjutit en så kallad monstergris.

”Monstergrisen” – rena svineriet!

text: CARINA CHRISTIANSSON

Här är receptet för att bli en världskänd rekordskytt:

Ta en rejäl gris, helst en mörk, och göd den länge så att den blir riktigt fet och stor. Släpp ut den i skogen.

Vänta några dagar, ta bössan och jaga grisen.

När den är skjuten ska du ta bilder där du själv är långt bakom grisen så att den ser ännu större ut och du ser liten ut. Greja lite med bildprogrammet photoshop.

Hitta på en rejäl vikt och längd och rapportera om rekordjakten till världspressen.

med pojken för att han skulle få skjuta ett stort djur. Det var upplagt för en riktigt spännande historia med en elvaårig hjälte.

Pojken fick en .50 kaliber Smith & Wesson-pistol och sköt fel många gånger. Han fyrade av åtta skott under en period av tre timmar innan grisen slutligen föll. Kritiska jägare har kommenterat att en sådan pistol inte är lätt att hantera för ett barn och att skotten kan hamna lite här och var.

Pappan och två jaktguider stod hela tiden beredda med osäkrade gevär utifall galten skulle anfalla.

Efter jakten var pappan snabb att fixa till en hemsida för mäs-ter-skytten.

Monsterpig

På *monsterpig.com* berättas om rekordjakten och dessutom att pojken efter bragden nu ska få en filmroll i en film om en monstergris som terroriserar ett samhälle.

Filmen heter Hogzilla och namnet är en lek med namnet Godzilla, som är en rätt känd japansk monsterfilm. ”Hog” betyder gris på engelska.

Och när vi fortsätter att rota i denna historia avslöjas mer som luktar gris.

Enligt Rhonda Roland Shearer backar nu pappan om uppgifterna om monstergrisens storlek.

Längden som uppgivits till 2,87 meter mättes när grisen hängde uppochner i ett bakben från en lyft traktorskopa.

Pappa Mike Stone mätte från klöven längst upp till nosens spets längst ner. Knappast en mätmetod som godkänns i etablerade trofékretsar.

Inga oberoende mätare eller vittnen finns för ”rekordgrisen” – alla siffror kommer från pappa Mike Stone. Guiderna från jakt-parken är knappast oberoende. Jaktparken sponsrar hemsidan som pappan snickrat ihop.

Svinaktigt

Jaktjournalen ringer till stället där grisen vägdes och pratar med Jeff Kinder som jobbar där.

– Nä, jag såg aldrig grisen.

Jag bara gav dem nycklarna till rummet med vågen, säger han.

Och hör och häpna. Pappa Mike Stone är dessutom en av investerarna bakom skräckfilmen, enligt en person involverad i filmen.

För filmmakarna är detta en lysande PR-kupp. Världsom-spännande nyhetsbyrån AP är en av dem som rapporterat om historien med elvaåriga mäs-ter-skytten och hans filmroll.

Ingen hade annars hört talas om denna B-film.

Stort intresse

– Det finns tydligen ett enormt intresse för stora grisar, säger journalisten Brad Bailey på

jakttidningen Georgia Outdoor News.

2004 sköts en stor gris i just Georgia, USA. Vikt och längd rapporterades och sedan grävdes grisen ner – snabbt. Men legenden om monstersvinet som kallades just Hogzilla var ute i pressen.

Senare gjorde National Geographic en dokumentär om grisen. Filmteamet grävde upp den och lät en biolog och gris-forskare, Jack Mayer, mäta den och uppskatta vikten.

Genast sjönk siffrorna. Den var stor, men inte så stor som uppgivits. Hela 1,7 meter skiljde på längden.

– De sa att den var 3,7 meter lång, men den var två meter om man räknade med svansen som var avklippt, säger Jack Mayer.

Vikten hade uppgivits till 452 kilo medan Jack Mayer uppskattade den till 363 kilo.

Däremot hade den väldigt långa betar, 46 centimeter.

Jack Mayer upptäckte att klövarna var slitna på det sätt de blir av att trampa betonggolv.

Även den grisen var skjuten i

en jaktpark och matad för att bli stor och fet.

– Det där är inte jakt. Det är som att gå in till grannen och skjuta en ko i hagen, säger Jack Mayer.

Äkta jättegris

Mitt i allt detta finns faktiskt en äkta monstergris, en galt som sköts i Fayette County i Georgia, USA, i januari 2007.

– Jag har kollat måtten och de stämmer, intygar Jack Mayer.

Bill Coursey från Georgia, USA, var skytten. Han jagar vanligtvis hjort på egen mark.

En dag i januari kom sonen och hustrun hem och berättade att de sett en stor galt på grannens tomt.

Grannen ville ha den skjuten.

Bill Coursey hade ett brutet ben i gips och var hemma från jobbet som brandman. Han tog sin Ruger 7mm /.08 och satte sig i pickupen.

Den svarta galten stod och

åt ekollon i lugn och ro på gräsmattan. Den var större än vad han kunnat föreställa sig.

– Min son sa att den var stor, men jag hade inte väntat mig något i storlek med en ko, säger Bill Coursey.

Han planerade skottet väl.

– Jag ville inte att den skulle springa eller anfalla, för jag kunde inte röra mig bra med benet i gips. Jag ville att den bara skulle gå ner, säger Bill Coursey.

Han satte skottet precis bakom höger öra.

Galten tog ett steg tillbaka, satte sig och föll sedan på stället.

Ordentligt mätt

– Min historia är ingen riktigt bra jakthistoria, medger Bill Coursey som sköt galten stående precis bredvid pickupen med kryckorna lutade mot bilen.

Han visste att den första mon-

Brandmannen Bill Coursey har dokumenterat uppgifterna på den jättegris som han sköt inne i ett villakvarter i Georgia, USA.

stergrisen ertappats med överdrivna mått och ville ha denna gris ordentligt mätt och att det skulle finnas vittnen. Han fick den upplyft på flaket och körde till en sopstation med våg. Där vägdes pickupen ihop med grisen, och sedan lades grisen i en traktorskopa och pickupen vägdes utan gris. Vikten dokumenterades väl. Galten vägde osannolika 500 kilo.

Efteråt har han hört historier om att grisen faktiskt ”terroriserat” samhället under några år. Men den har inte anfallit. Där- emot har den bokat upp gräsmattor, gått genom taggtråd utan större bryderier och gått upp på en altan som brast under trycket. Vad den växt sig fet av är en gåta.

Livet i det vilda brukar inte

vara särskilt fett. En vild gris i USA blir normalt inte tyngre än 270 kilo enligt Jack Mayer. Pratar man renrasiga vildsvin blir de inte tyngre än 140–160 kilo.

Hopkok

De grisar som springer lösa i Georgia och på andra ställen i USA är ofta ett hopkok av raser. Det finns vildsvin med tamgris i sig, tamgrisar med lite vilt i sig, och tama grisar som smitit och förvildats.

Samma biolog som undersökte den första ”monstergrisen” som grävts ner, har nu tagit DNA från Bill Courseys gris. Svaret har inte kommit än. Men han tror att grisen är en tamgris som smitit. Öronen hade inga märken av slagsmål, som är det vanliga för galtar i det vilda.

Han har mätt tänder, skalle och öron och uppskattar åldern till 6,5 år. Öronen var 23,8 centimeter långa, jämfört med max 16,5 centimeter hos vilda grisar.

Klippbok

Skytten Bill Coursey har förstått att det finns ett intresse för stora grisar.

När BBC London först ringde trodde han att det var kompisarna från brandstationen som skämtade.

Nu samlar han klipp om sin egen rekordnasse. Han har till och med fått skriva autografer och har PR-kontrakt med filmmakarna bakom skräckfilmen. Lite omväxling till det ofta lugna livet på brandstationen har han inget emot.